

ARAŞTIRMA

GAZİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
ÖĞRENCİLERİNİN TIP EĞİTİMİ
HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

*I.İrem BUDAKOĞLU**, *Seçil ÖZKAN***, *Işıl MARAL****,
*M.Ali BUMİN*****, *Remzi AYGÜN******

ÖZET

Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin tıp eğitimi hakkındaki görüşlerini saptamak amaçlanmıştır. Ocak-Şubat 2001 tarihleri arasında Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde toplam 1203 öğrenci bulunmaktadır. Araştırmada 1057 öğrenciye (%87.5) ulaşılmıştır. Hazırlanmış olan anket formu öğrencilere gözlem altında uygulanmıştır.

Öğrencilerin yaşlarının ortanca değeri 22.0'dir ve %51.7'si erkek, %48.3'ü kızdır. Öğrencilerin, %90'ından fazlası tıp eğitiminin amaçları olarak bildirilen görüşlere katıldıklarını belirtmişlerdir. Mezun olduktan sonra en çok karşılaşılabilecek sağlık sorunu olarak %73.0'ü enfeksiyon hastalıklarıyla ilgili sorunları ve %71.2'si halkın sağlık eğitimi eksikliğiyle ilgili sorunları belirtmişlerdir. Tıp eğitimi sistemi olarak öğrencilerin %54.0'si probleme dayalı eğitimin gerektiğini belirtmiştir.

Her 4 öğrenciden 3'ü tıp eğitiminin amaçları ve mezun olduktan sonra karşılaşılabilecek sağlık sorunları konusunda ülke gerçekleri ile bağdaşır yaklaşımlar göstermişlerdir. Bu sonuçlar tıp öğrencilerinin tıp eğitimi amaçlarına yaklaşım yönünden azımsanmayacak bir düzeyde ve bilinçte olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Tıp eğitimi, amaç, görüş

GİRİŞ VE AMAÇ

Tıp Fakültesine giriş ile başlayan ve ömür boyu süren tıp eğitiminin temeli mezuniyet öncesi tıp eğitimi döneminde yerleşir. Mezuniyet öncesi tıp eğitimi veren tıp fakültelerinin misyonları olmalı ve bunları tanımlamalıdır. Türkiye'de mezuniyet öncesi tıp eğitiminin temel amacı Edinburgh Bildirgesi'nde belirtildiği gibi tüm toplumun sağlık düzeyini yükseltebilecek nitelikli hekimler yetiştirmek olmalıdır. Dünya Hekimler Birliği ise bu amacı, yetenekli ve yeterli hekimler yetiştirmek olarak belirlemektedir (**World Medical Association;1990**). Burada sözü edilen nitelik, yetenek ve yeterlilik kavramları "Hasta ve toplum için kaliteli bir koruyucu ve tedavi edici hizmet vermeyi sağlayan bilgi, beceri, değerler ve davranış biçimlerini kapsamaktadır" (**Sayek, İ; 1998:12**).

Toplumların yapısı ve yerleşme özellikleri farklıdır. Türkiye'de uygulanacak hekimlik eğitiminin önemli bir bölümünü koruyucu sağlık hizmetleri, çevre sağlığı hizmetleri ve ana-çocuk sağlığı hizmetlerinin oluşturması, tıp eğitimi programlarında kırsal bölgede yaşamaktan kaynaklanan hastalık ve sorunlara daha fazla zaman ayrılmasını gerektirmektedir (**Eren, N;1994:57-51**).

Son otuz yıldır hemen hemen bütün dünyada, tıp eğitimi eleştirilmiş ve yeni arayışlara gidilmiştir. Yaklaşık son on iki yıl içinde var olan tıp eğitiminin eleştirisi Türkiye'de de güncel hale gelmeye başlamıştır. Meslek örgütleri, fakülteler ve uzmanlık dernekleri özellikle mezuniyet öncesi tıp eğitimi ile ilgili paneller, sempozyumlar, ortak çalışmalar düzenlemeye başlamışlardır (**Nalçacı, E;1994:34-31**). Bu amaçla 1991

*Arş.Gör.Dr., G.Ü.Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD

**Öğr.Gör.Dr., G.Ü.Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD

***Yrd.Doç.Dr., G.Ü.Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD

****Prof.Dr., G.Ü.Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD

*****Prof. Dr., G.Ü.Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD

yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi Araştırma Komisyonu da Türkiye’de ki tıp eğitimiyle ilgili bir rapor hazırlamıştır. Tıp fakülteleri eğitim amaçlarını tanımlamış, eğitimlerini sorgulamak ve geliştirmek amacıyla tıp eğitimi anabilim dalları açmaya başlamıştır. Türkiye’de 47 tıp fakültesinden 30’u (%63.9) entegre eğitim sistemi, 9’u (%19.1) klasik eğitim sistemi uygulamaktadır. 5 fakültede tıp eğitimi anabilim dalı bulunurken, 15 tıpfakültesi ortalama 1-2 yıl içerisinde tıp eğitimi anabilim dalı açmayı planladıklarını belirtmişlerdir (MÖTER,2000).

Tıp eğitiminin sorgulanarak ülke gerçeklerine ve bilimsel temellere dayanarak geliştirilmesi gerekmektedir. Bu eğitimi sorgulayacak ve değerlendirecek kişiler içinde tıp eğitimi alan öğrencilerin yeri kuşkusuz çok büyük ve önemlidir.

Bu nedenle, bu çalışmada Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin tıp eğitimi hakkındaki görüşlerini saptamak amaçlanmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Bu çalışma Ankara’da bulunan Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi’nde 2000-2001 Eğitim –Öğretim yılında öğrenim gören öğrencilere uygulanan tanımlayıcı bir araştırmadır.

Araştırmanın yapıldığı dönemde Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi’nde, 137 Profesör, 68 Doçent, 33 Yardımcı Doçent, 33 Öğretim Görevlisi, 18 Uzman, 331 Araştırma Görevlisi olmak üzere 620 Öğretim Elemanı bulunmaktadır. Fakültede tıp eğitimi birimi bulunmamaktadır.

Tıp eğitimi 1., 2. ve 3. sınıflarda entegre sistemle

yapılmaktadır. 4. ve 5. sınıflarda teorik ve pratik klinik staj eğitimi verilmektedir. Son yıl, 6. sınıf internlik dönemidir.

Ocak-Şubat 2001 tarihleri arasında Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi’nde toplam 1203 öğrenci bulunmaktadır. Araştırmada 1057 öğrenciye (%87.5) ulaşılmıştır. Hazırlanmış olan anket formu, her dönem öğrencileri ayrı sınıflarda toplanıp, anketin amaçları anlatılarak, birbirlerinin fikirlerinden etkilenmelerini önlemek amacıyla gözlem altında doldurtulmuş ve daha sonra toplanmıştır.

Ankette bulunan sorulardan, öğrencilerin tıp eğitiminin amaçları hakkındaki görüşleri, hekimlik mesleğine başladıklarında toplumdaki sağlık sorunlarından en çok hangisi / hangileriyle karşılaşacaklarına ilişkin düşünceleri kapalı uçlu sorular olarak verilmiştir. İlgili sorularda tıp eğitiminin amaçları ve hekimlik mesleğine başladıklarında karşılaşacakları sorunlar tek tek yazılı halde iken, bunlardan hangisi ve/veya hangilerine, katılıp/ katılmadıkları sorgulanmıştır.

Veriler SPSS for windows version 9.0 istatistik paket programına aktarılmış ve analizler aynı programda yapılmıştır.

BULGULAR

Öğrencilerin yaşlarının ortanca değeri 22.0’dır ve %51.7’si erkek, %48.3’ü kızdır. Öğrencilerin %93.2’si bekar, %50.4’ü tıp bilimini hem sosyal hem de fen bilimi olarak düşünmektedirler.

Öğrencilerin tıp eğitiminin amaçları hakkındaki görüşlerinin dönemlere göre dağılımı Tablo 1’de sunulmuştur.

Tablo 1. Öğrencilerin tıp eğitiminin amaçları hakkındaki görüşlerinin dönemlere göre dağılımı

Tıp Eğitiminin Amaçları	Dönem						Toplam
	1	2	3	4	5	6	
	%	%	%	%	%	%	%
Birinci basamakta bireye ve çevreye yönelik koruyucu hekimlik yapabilmek	93.1	89.2	87.9	87.2	93.1	91.7	90.2
Toplumda sık görülen hastalıkları tanımak ve tedavi edebilmek	89.1	85.5	90.2	90.8	94.2	95.6	91.0
Ekip çalışmasına önem vererek, bir ekibi yönetebilecek ve yönlendirebilecek bilgiye sahip olup, multidisipliner ve multisektöriyel çalışabilmek	79.6	81.9	79.2	82.6	85.0	84.4	82.2
Toplumla iletişim kurabilmek ve toplum katılımını sağlayabilmek	93.2	94.6	93.6	97.2	93.1	92.2	94.1
Ülkenin sağlık sorunlarını bilmek ve çözüm aramak	93.6	94.6	90.2	94.0	91.9	90.0	92.4
Sürekli tıp eğitiminin önemini ve bilgiye nasıl ulaşabileceğini bilmek	87.1	88.6	89.0	89.4	87.3	90.6	88.7
Bilimsel araştırma planlayabilmek, yürütmek ve bilimsel doğruları bilmek	89.1	81.6	86.7	90.4	86.7	85.0	88.3
Uzmanlık eğitimi ve akademik çalışma yapabilmeleri için gerekli olan güncel ve bilimsel ön bilgi ve becerilere sahip olmak	91.8	93.4	91.9	89.0	89.0	87.2	90.3

%: 1057 kişi üzerinden ve dönemlerdeki kişi sayısı üzerinden, görüşlere katıldığı belirtilen kişi yüzdesidir

Öğrencilerin, %90'ından fazlası tıp eğitiminin amaçları olarak bildirilen, birinci basamakta bireye ve çevreye yönelik koruyucu hekimlik yapabilmek, toplumda sık görülen hastalıkları tanımak ve tedavi edebilmek, ülkenin sağlık sorunlarını bilmek ve çözüm aramak, uzmanlık eğitimi ve akademik çalışma yapabilmeleri için gerekli

olan güncel ve bilimsel ön bilgi ve becerilere sahip olmak önerilerine katıldıklarını belirtmişlerdir.

Öğrencilerin hekimlik mesleğine başladıklarında toplumdaki sağlık sorunlarından en çok hangisi / hangileriyle karşılaşacaklarına ilişkin düşüncelerinin dönemlere göre dağılımı Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2. Öğrencilerin hekimlik mesleğine başladıklarında toplumdaki sağlık sorunlarından en çok hangisi / hangileriyle karşılaşacaklarına ilişkin düşüncelerinin dönemlere göre dağılımı

Sorunlar	Dönem						Toplam %	p
	1 %	2 %	3 %	4 %	5 %	6 %		
Çevre sağlığını ilgilendiren sorunlar	40.8	41.6	42.8	43.6	49.7	46.1	44.2	0.6
Halkın sağlık eğitimi eksikliği ile ilgili sorunlar	73.6	70.7	71.1	72.9	72.3	66.1	71.2	0.7
Çocuk sağlığı ve hastalıklarıyla ilgili sorunlar	53.1	48.8	56.6	63.8	71.7	67.8	60.7	0.00
Kronik hastalıklarla ilgili sorunlar	34.0	34.3	30.1	33.9	32.4	25.6	31.7	0.4
Çeşitli malign hastalıklar ve sendromlarla ilgili sorunlar	13.6	23.5	28.3	24.3	12.7	8.9	18.8	0.00
Enfeksiyon hastalıklarıyla ilgili sorunlar	66.7	72.3	78.2	76.6	72.3	70.0	73.0	0.2
Kadın sağlığı ve hastalıklarıyla ilgili sorunlar	33.3	39.8	33.5	35.8	35.8	42.8	36.9	0.4
Ruh sağlığı ile ilgili sorunlar	43.5	54.8	45.4	36.7	31.2	38.9	41.4	0.00
Diğer	0.7	-	1.2	-	-	-	0.3	0.4

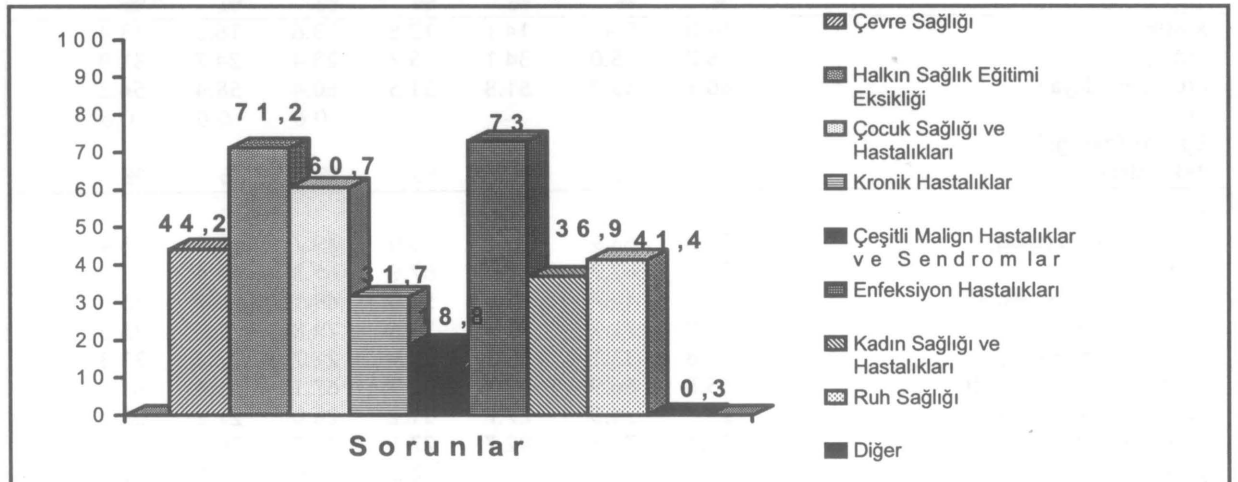
%: 1057 kişi üzerinden ve dönemlerdeki kişi sayısı üzerinden, görüşlere katıldığını belirten kişi yüzdesidir

Mezun olduktan sonra en çok karşılaşacakları sağlık sorunu olarak %73.0'u enfeksiyon hastalıklarıyla ilgili sorunları ve %71.2'si halkın sağlık eğitimi eksikliğiyle ilgili sorunları belirtmişlerdir. Dönemlere göre bakıldığında ise çocuk sağlığı ve hastalıklarıyla ilgili sorunlar, çeşitli malign hastalıklar ve sendromlarla ilgili sorunlar ve ruh sağlığı ile

ilgili sorunlar konusunda dönemler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardır ($p < 0.05$).

Öğrencilerin hekimlik mesleğine başladıklarında toplumdaki sağlık sorunlarından en çok hangisi / hangileriyle karşılaşacaklarına ilişkin düşüncelerinin dağılımı Şekil 1'de gösterilmiştir.

Şekil 1. Öğrencilerin hekimlik mesleğine başladıklarında toplumdaki sağlık sorunlarından en çok hangisi / hangileriyle karşılaşacaklarına ilişkin düşüncelerinin dağılımı

Öğrencilerin tıp eğitiminin kaç yıl olması gerektiğiyle ilgili görüşlerinin dönemlere göre dağılımı Tablo 3'de gösterilmiştir.

Tablo 3. Öğrencilerin tıp eğitiminin kaç yıl olması gerektiğiyle ilgili görüşlerinin dönemlere göre dağılımı

Yıl	Dönem						Toplam
	1	2	3	4	5	6	
	%	%	%	%	%	%	%
4 - 5	43.7	41.7	34.9	35.8	27.4	39.0	36.8
6	45.8	38.3	42.3	39.6	41.6	44.1	41.9
7	3.5	5.8	12.0	8.5	14.3	5.1	8.3
8	2.1	8.4	7.8	12.3	14.3	7.3	9.0
9 ve üzeri	4.9	5.8	3.0	3.8	2.4	4.5	4.0

%: Kolon yüzdesidir

Dönem 1'de tıp eğitiminin 4-5 yıl olması gerektiğini %43.7'si, 6 yılın yeterli olduğunu %45.8'i söylemiştir. Dönem 2'de tıp eğitiminin 4-5 yıl olması gerektiğini %41.7 öğrenci belirtmiştir. Dönem 3 öğrencilerinin %42.3'ü, dönem 4 öğrencilerinin %39.6'sı, dönem 5 öğrencilerinin

%41.6'sı ve dönem 6 öğrencilerinin %44.1'i tıp eğitiminde 6 yılın yeterli olduğunu belirtmiştir.

İncelenenlerin tıp eğitimindeki bazı konularla ilgili görüşleri Tablo 4'de sunulmuştur

Tablo 4. Öğrencilerin tıp eğitimindeki bazı konularla ilgili görüşleri

Konular	Evet		Hayır		Fikrim yok		Toplam	
	s	%	s	%	s	%	s	%
Tıp eğitimi içerisinde iletişim becerileri dersi olmalı mıdır?	879	84.2	108	10.3	57	5.5	1044	
Klinik beceri laboratuvarı tıp eğitimi için olmalı mı?	1022	97.5	17	1.6	9	0.9	1048	
Tıp eğitiminde mesleki değer ve etik, eğitim programında olmalı mı?	938	89.6	69	6.6	40	3.8	1047	
Tıp eğitiminde alan çalışmaları olmalı mıdır?	890	85.0	103	9.8	53	5.2	1046	
Danışman öğretim üyeliği sistemi olmalı mıdır?	912	87.0	58	5.5	78	7.5	1048	

%: Satır yüzdesi

Öğrencilerin %84.2'si tıp eğitimi içerisinde iletişim becerileri dersi; %97.5'i klinik beceri laboratuvarı; %89.6'sı mesleki değer ve etik dersi; %85.0'i alan çalışmaları; %87.0'si ise danışman öğretim üyeliği sisteminin olması gerektiğini söylemiştir.

Öğrencilerin tıp fakültelerinde olması gereken eğitim sistemi ve eğitim tekniği / teknikleri konusundaki düşüncelerinin dönemlere göre dağılımı Tablo 5'de sunulmuştur.

Tablo 5. Öğrencilerin Tıp Fakültelerinde Olması Gereken Eğitim Sistemi ve Eğitim Tekniği / Teknikleri Konusundaki Düşüncelerinin Dönemlere Göre Dağılımı

Eğitim Sistemi	Dönemler						Toplam
	1	2	3	4	5	6	
	%	%	%	%	%	%	%
Klasik	14.0	9.4	14.1	12.8	13.6	16.3	13.4
Entegre	25.2	45.0	34.1	35.7	25.4	24.7	31.8
Probleme dayalı	60.1	43.7	51.8	51.5	60.4	58.4	54.2
Diğer	0.7	0.9	-	-	0.6	0.6	0.6
Eğitim Tekniği/ Teknikleri	%	%	%	%	%	%	%
Anlatım tekniği							
Soru-cevap (diyalog) tekniği	51.0	63.9	49.1	55.0	49.7	51.1	53.4
Problem çözme tekniği	55.1	62.7	60.1	67.9	65.3	64.4	63.0
Gösteri tekniği	36.1	46.4	35.3	56.0	49.1	46.7	45.6
Gezi-gözlem tekniği	76.9	71.7	72.3	70.6	79.8	71.7	73.6
Grup tartışması tekniği	40.8	33.1	40.5	28.4	27.7	22.2	31.3
Bireysel öğretim tekniği	55.8	66.9	60.1	64.7	67.1	55.6	61.9
Bed-side tartışma	21.8	34.3	27.7	31.2	26.0	27.2	28.3
Diğer	70.1	71.7	82.7	77.5	75.7	76.7	76.0
	2.0	1.8	-	2.3	0.6	1.1	1.3

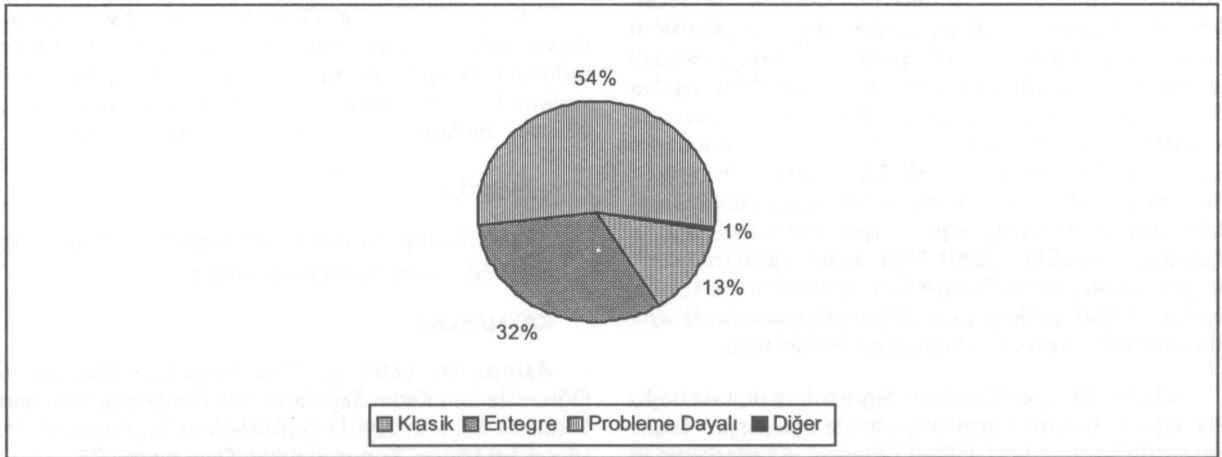
%: Kolon yüzdesidir

Dönem 1 öğrencilerinin %60.1'i, dönem 3 öğrencilerinin %51.8'i, dönem 4 öğrencilerinin %51.5'i, dönem 5 öğrencilerinin %60.4'ü ve dönem 6 öğrencilerinin %58.4'ü tıp fakültelerinde probleme dayalı eğitim sistemi olması gerektiğini belirtirken; dönem 2

öğrencilerinin %45.0'i tıp fakültelerinde entegre eğitim sistemi olması gerektiğini söylemiştir.

Öğrencilerin tıp fakültelerinde olması gereken eğitim sistemi konusundaki düşüncelerinin dağılımı şekil 2'de gösterilmiştir.

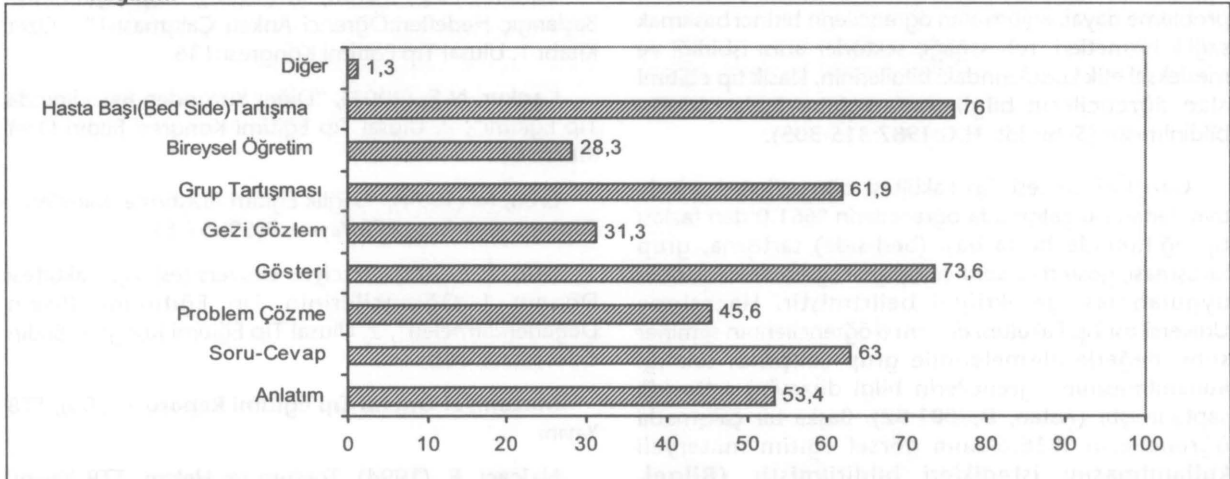
Şekil 2. Öğrencilerin tıp fakültelerinde olması gereken eğitim sistemi konusundaki düşüncelerinin dağılımı

Tıp eğitimi sistemi olarak öğrencilerin %54'ü probleme dayalı eğitimin, %32'si entegre eğitimin, %13'ü klasik eğitimin ve %1'i diğer eğitim sistemlerinin olması

gerektiğini belirtmiştir. Öğrencilerin tıp fakültelerinde olması gereken eğitim tekniği / teknikleri konusundaki düşüncelerinin dağılımı Şekil 3'de gösterilmiştir.

Şekil 3. Öğrencilerin tıp fakültelerinde olması gereken eğitim tekniği/teknikleri konusundaki düşüncelerinin dağılımı

Öğrencilerin %53.4'ü anlatım tekniği, %63.0'ü soru-cevap (diyalog) tekniği, %45.6'sı problem çözme tekniği, %73.6'sı gösteri tekniği, %31.3'ü gezi gözlem tekniği, %61.9'u grup tartışması tekniği, %28.3'ü bireysel öğretim tekniği ve %76.0'sı hasta başı tartışma tekniği olması gerektiğini belirtenlerdir.

TARTIŞMA

Bu çalışma Türkiye'deki tıp eğitimi ve tıp fakültesi öğrencilerinin tümünün görüşlerini temsil etmese de, Türkiye'de ki tıp eğitimi ve öğrenci görüşleri açısından fikir vericidir.

Toplam 1057 öğrenci ile görüşülmüştür. Öğrencilerin %51.7'si erkek, %48.3'ü kızdır. Tüm dönemlerde öğrencilerin yaklaşık %90'ı tıp eğitiminin amaçları olarak bildirilen, birinci basamakta bireye ve çevreye yönelik koruyucu hekimlik yapabilmek, toplumda sık görülen hastalıkları tanımak ve tedavi edebilmek, ülkenin sağlık sorunlarını bilmek ve çözüm aramak, uzmanlık eğitimi ve akademik çalışma yapabilmeleri için gerekli olan güncel ve bilimsel ön bilgi ve becerilere sahip olmak önerilerine katıldıklarını belirtmişlerdir.

Yapılan bu çalışmada öğrencilerin %41.9'u tıp eğitimi

için 6 yılın yeterli olduğunu belirtmişlerdir. Türkiye’de ki başka bir tıp fakültesi öğrencileri üzerinde yapılan bir çalışmada da, öğrencilerin %60’ı tıp eğitiminde 6 yılın yeterli olduğunu vurgulamışlardır (Cankur, N.Ş., Turan, S.;1998:136).

Fakültemiz öğrencilerinin %80.0’inden fazlası tıp eğitimi içerisinde iletişim becerileri dersi, klinik beceri laboratuvarı, mesleki değer ve etik dersi, alan çalışmaları ve danışman öğretim üyeliği sisteminin olması gerektiğini söylemiştir. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi’nde yapılan bir araştırmada öğrencilerin %88.1’i tıp eğitiminde danışman öğretim üyeliği sistemini desteklediklerini bildirmişlerdir (Cankur, N.Ş.;2001:61). Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 1 öğrencilerinin %62.5’i tıbbi beceri laboratuvarlarının tıp eğitimi için olumlu olduğunu belirtmişlerdir (Gün, İ.;2001:168). Bu bize göstermektedir ki, yapılan bu çalışma Türkiye’deki öğrencilerin bir kısmını içerse de Türkiye’de yapılan diğer çalışmalarda da aynı düşüncelerin mevcut olduğunu göstermektedir.

Fakültemiz öğrencilerinin entegre sistem dışında başka bir eğitim sistemi görmemiş olmalarına karşın, başka üniversitelerde ki tıp fakültesi öğrencisi arkadaşlarından öğrendikleri diğer eğitim sistemleri, mevcut eğitimin başarısını yetersiz bulmaları, aldıkları eğitimin mesleğin uygulamalarında yetersiz olması gibi nedenlere bağlı olarak öğrencilerin %54.2’sinin tıp eğitiminin Probleme Dayalı Eğitim sistemiyle yapılması gerektiğini belirttikleri saptanmıştır. Çok merkezli olarak yapılan bir çalışmada, probleme dayalı eğitim alan öğrencilerin birinci basamak sağlık hizmetleri, ruh sağlığı, sektörler arası işbirliği ve mesleki etik konularındaki bilgilerinin, klasik tıp eğitimi alan öğrencilerin bilgilerinden daha fazla olduğu bildirilmiştir (Schmidt, H.G.;1987:315-305).

Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencileri üzerinde uygulanan bu çalışmada öğrencilerin %61.0’dan fazlası tıp eğitiminde hasta başı (bed-side) tartışma, grup tartışması, gösteri ve soru-cevap gibi eğitim tekniklerinin uygulanması gerektiğini belirtmiştir. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem 6 öğrencilerinin seminer sonu değerlendirmelerinde grup çalışması tekniği kullanılmasının öğrencilerin bilgi düzeyini arttırdığı saptanmıştır (Aslan, D.;2001:92). Başka bir çalışmada öğrencilerin %36.6’sının görsel eğitim materyali kullanılmasını istedikleri bildirilmiştir (Bilgel, N.;2001:161).

SONUÇ

Her 4 öğrenciden 3’ü tıp eğitiminin amaçları ve mezun olduktan sonra karşılaşacakları sağlık sorunları konusunda ülke gerçekleri ile bağdaşır yaklaşımlar göstermişlerdir. Bu sonuçlar tıp öğrencilerinin tıp eğitimi amaçlarına yaklaşım yönünden azımsanmayacak bir düzeyde ve bilinçte olduğunu göstermektedir. Öğrencilerden çoğunun tıp eğitiminde ciddi bir eksiklik olan iletişim

becerileri dersinin eğitim programları içerisinde yer alması gerektiğini belirtmesi, hazırlanacak programlarda bundan sonra dikkate alınması gereken noktalardan biridir. Öğrencilerin şu anda fakülte eğitim programı içerisinde yer alan hasta başı tartışma tekniğinin, eğitim programlarının içinde yer alması gerektiğini vurgulaması ağırlıklandırarak artırılması gerekmektedir.

Türkiye’deki 47 tıp fakültesinden sadece 2’si probleme dayalı eğitim sistemi uygulamaktadır. Küreselleşme ile birlikte Türkiye’de de tıp eğitimine daha fazla önem verilmesi ve probleme dayalı eğitim sistemine geçişe yönelme başlamıştır ve bu durum devam etmektedir.

TEŞEKKÜR

Ankete katılıp, cevap veren Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerine teşekkür ederiz.

KAYNAKLAR

Aslan, D. (2001), “Tıp Fakültesi Dönem 6 Öğrencilerinin Kadın Sağlığı ve Aile Planlaması Semineri Sonunda Bilgi Düzeyi Değişikliklerinin Saptanması”, 2. Ulusal Tıp Eğitimi Kongresi Bildiri Özet Kitabı: 92

Bilgel, N. (2001), “Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Mesleki Beceri Laboratuvarı Uygulamalarının Değerlendirilmesi”, 2. Ulusal Tıp Eğitimi Kongresi Bildiri Özet Kitabı: 161

Cankur, N.Ş., Turan, S. (1998), “Tıp Eğitiminde Başlangıç Hedefleri:Öğrenci Anketi Çalışması-1”, Özet Kitabı 1. Ulusal Tıp Eğitimi Kongresi:136

Cankur, N.Ş. (2001), “Diğer Yüzünden Bakıldığında Tıp Eğitimi”, 2. Ulusal Tıp Eğitimi Kongresi Bildiri Özet Kitabı: 61

Eren, N. (1994), “Sağlık Eğitim Araştırma Bölgeleri”, Toplum ve Hekim, TTB Yayını, 9(59):57-51

Gün, İ. (2001), “Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 1 Öğrencilerinin Tıp Eğitimine İlişkin Değerlendirmeleri”, 2. Ulusal Tıp Eğitimi Kongresi Bildiri Özet Kitabı: 168

Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Raporu, (2000), TTB Yayını

Nalçacı, E. (1994), Toplum ve Hekim, TTB Yayını, 9(59):34-31

Sayek, İ. Özet Kitabı 1. Ulusal Tıp Eğitimi Kongresi: 13-12

Schmidt, H.G. ve arkdş. (1987) “Comparing the Effects of Problem Based and Conventional Curricula in an International Sample”, Journal of Medical Education, 62: 315-305

World Medical Association, (1990) “5. WMA Tıp Eğitimi Dünya Konferansı Deklarasyonu,” Rancho Mirage